Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

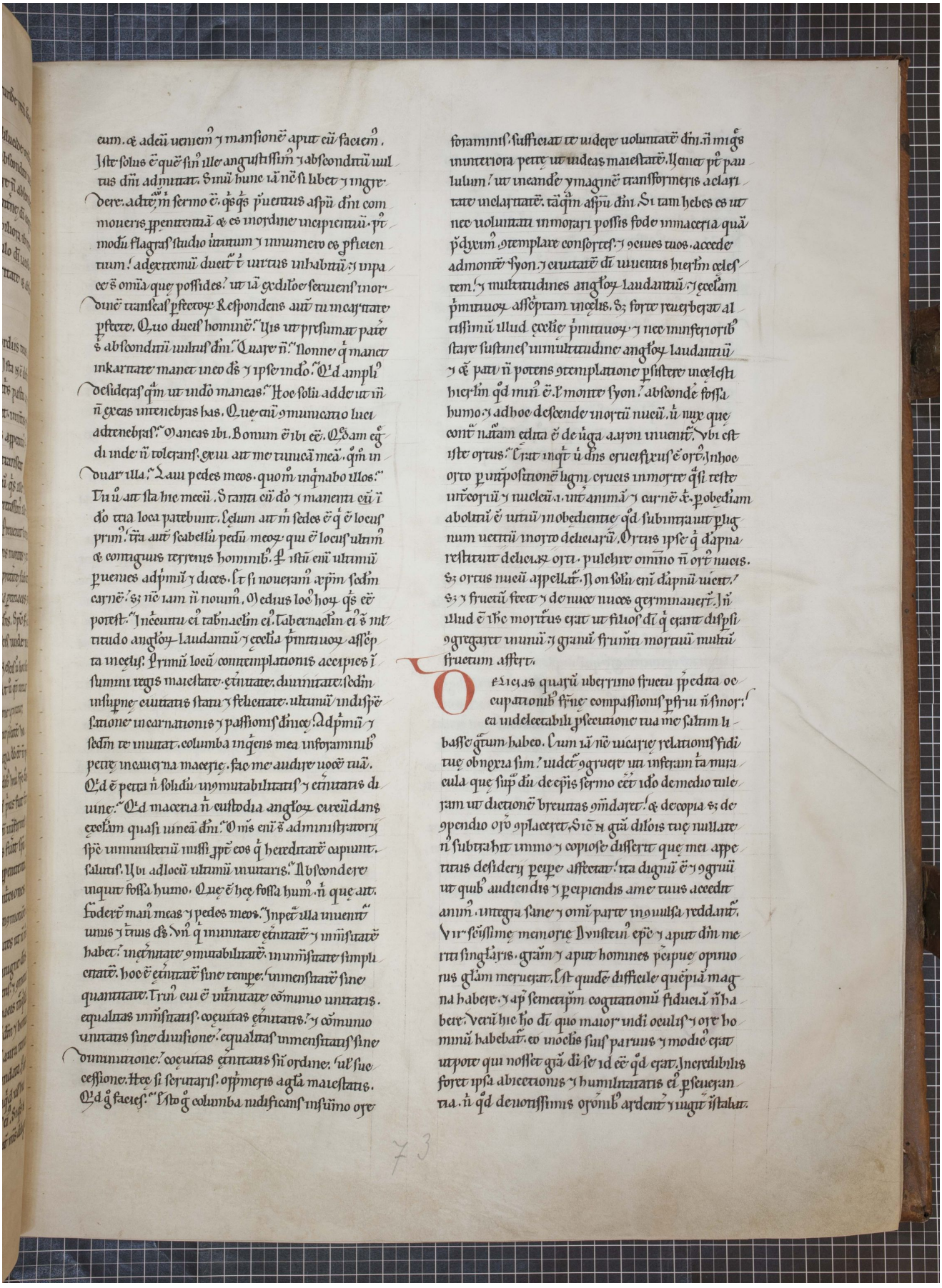

eum. & adeū uenieꝫ & mansionē apud eū faciemꝰ. Iste solus ē quē sinꝰ ille angustissimꝰ & abscondituꝫ ul tus dñi admiratꝫ. Smū hunc nō si libet & negle dere. adtēdꝫ in sermo ē. qs qs puenias aspū dñi com moneris ꝓpterea & es mordine incipiendū. pꝰ modū flagraſ studio uirtutum & innumero es pficien tum. adextremū ducit ē uirtus inhabitū. & impa ce ē omīa que possides. ut nō ꝯdiōe seruiens inor dinē transeaſ pfectoꝝ. Respondens aūt ille ait pfecte. Quo ducis hominē. Vis ut presumat paꝛ ē absconditū iuuſ dñi. Quare nō. Nonne q̄ manet inkarnate manet ineo dē & ipse indo. Qd amplꝰ desideraſ q̄m ut indo maneas. Hoc solū adde ut nō nō exeas intenebras has. Que cū ꝯmutatio luci adtenebraſ. Maneas ibi. Bonum ē ibi ee. Quam eg̃ di inde nō toleraſ. exui aut me tunicā meā. q̄m in duar illa. Lauui pedes meos. quom̄ inq̄nabo illos. Tu ū aut sta hic mecū. Strata eū dō & manenti eū i dō tua loca patebunt. Letum aut in sedes ē q̄ē locus prim. Tua aut scabellū pedū meoꝝ qui ē locus ultim̄ & contiguus terrenis hominib. Et istū eū ultimū ꝓpuenies adp̄mū & dices. Et si nouerā apm̄ secm̄ carnē. s; nō iam nō nouim̄. Oedtus loco hoc q̄s ee poteſt. Incēnu ei tabnaclin ei. Tabernaclin ei ē mt titudo angloꝝ laudantiū & eccliā ꝓmittuoꝝ assēp ta inclis. Primū locū contemplationis accipies i summi regis maiestate. eternitate. diuinitate. sedēn insupne eternitatis statu & felicitate. ultimū indispē satione incarnationis & passionis dñice. Adp̄mū & sedēn te imitat. columba inq̄ens mea inforaminib petre meaq̄ra macerie. fac me audire uocē tuā. Qd ē petra nisi solidū immutabilitatis & eternitatis di uine. Qd macera nisi custodia angloꝝ circūdans eccliam quasi uinea dñi. Omis enī ē administratorij spē ministeriū missi ꝓpter eos q̄ hereditate capiunt salutis. Ubi adlocū ultimū inuitaris. Absondere inquit fossa humo. Que ē hec fossa humi nisi que aut fodere manū meas & pedes meos. Inpe ulla inuenit unus & trus ds. Vnꝰ q̄ immutate eternitate & immensitate habet. inetnitate & immutabilitate. immensitate simpli citate. hoc ē eternitate sine tempe. immensitate sine quantitate. Trinꝰ cui ē unitate cōmuno unitatis. equalitas immensitatis. coeuitas eternitatis. & cōmuno unitatis sine diuisione. equalitas immensitatis sine diuisione. coeuitas eternitatis sine ordine. sine ulla cessione. Hec si scrutaris. oppimeris agna maiestatis. Qd q̄ faciesꝰ. Esto q̄ columba nidificans insumo ore foraminis. suffice tibi uidere uoluntate dñi. nō magis inuiteria petre ut uideas maiestate. Ueniet pꝰ pau lulum. ut uideande ymagine transformeris aclari tate inclaritate. tāq̄m aspu dñi. Si tam hebes es ut nec uoluntatem immorari possis fode immaceria quā pdyuim̄ ꝯemplare consortes. & genues tuos. accede admonitē syon. & ciuitate dei uiuentis hierlm celes tem. & multitudines angloꝝ. Laudantiū. & eccliam ꝓmittuoꝝ assēptam inclis. s; forte reuerebar al tissimū illud eccliē ꝓmittuoꝝ. & nec minferioribꝰ stare sustines. immultitudine angloꝝ laudantiū & ē paruꝰ potens ꝯemplatione ꝓsistere inclesti hierlm q̄d minꝰ ē. Monte syon. absconde fossa humo. & adhoc descende inortū nucē. Nux que cont̄ natam edita ē de ūga. aſon inuenit. Vbi est iste ortus. Erat inq̄t ibi dns crucifixus ē ortꝰ. Inhoc orto ꝓpositionē ligni crucis immortē q̄si teste uitcorū & nucleū. uite animā & carnē. & pobediam abolitū ē utuū inobedientie q̄d subintrauit ligꝰ num uetitū inorto delicarū. Ortus ipse q̄ dapna restituit delicie orti. pulchre omino nō ortꝰ nucis. s; ortus nucē appellat. Non solū enī dapnū uicit. s; & fructū fert. & de nuce nuces germinauit. In illud ē ibi mortuus erat ut filios dei q̄ erant dispsi ogregaret in unū. & granū frumenti mortui multū fructum affert.

Oexcias quarū ubertino fructu ꝓpedna oc cupationib sine compassionis ꝓfectu nō sinor. ea indelectabili ꝓsecutione tua me saltim u basse gratum habeo. Cum tā nē uicarie relationis fidi tuę obnoxia sim. uidet ogruere ut inferam ta mia cula que sup̄ diu de epis sermo cēt. ido demedio tale iam ut dictionē breuitas ꝓmdatꝰ. & decopia s; de ꝓpendio oſo ꝓplaceret. Si tē & gratū dilois tuę nullate nō subtrahit immo & copiose disserit que mei appe titus desidery peipe affectat. tua dignū ē & ogruū ut quib audiendis & capiendis ame tuus accedat animꝰ. integra sane & omī parte mo nulla redditate. Vir sciissime memorie Illustrem epē & apud dñm me rita singlaris. gratiam & apud homines ꝓpue opimo rus gratiam meruerat. Est quide difficile quēpiā mag na habere. & ap̄ semetipm cogitationū fiduciā nō ha bere. Verū hic ho dei quo maior undi oculis & ore ho minū habebat. eo modis suis paruus & modicꝰ erat utpote qui nosset gratia dei se id ee. q̄d erat. Incredibilis forte ipsa abiectionis & humilitatis ei ꝓsecutan tia. nō q̄d deuotissimis oſonib ardentꝰ & nugis istalur.

73